HÍREK

1961. január 3, kedd

Kalendárium

A Nap kel: 7 óra 32 perckor, nyugszik 16 óra 05 perckor.
A Hold kel: 17 óra 49 perckor, nyugszik 8 óra 07 perckor.
Névnap: BENJAMIN

Időjárásjelentés

Felhős, párás, helyenként ködös idő. Több helyen havazás, havas eső, gyenge szél. Várható legmagasabb nappali hőmérséklet mínusz 1 plusz 3 fok között.

A MAI NAPON

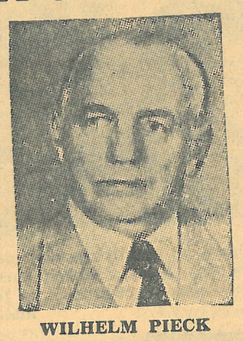

WILHELM PIECK

85 éve, 1876. január 3-án született WILHELM PIECK, a német munkásmozgalom kiemelkedő vezetője. Fiatal korától kezdve a szakszervezeti munkában vett részt, a Német Szociáldemokrata, majd a Német Kommunista Párt egyik megalapítója lett. Hitler uralomra jutásáig, mint baloldali képviselő nagy szerepet vitt Németország politikai életében. A felszabadulás után, 1949-től a múlt évben bekövetkezett haláláig a Német Demokratikus Köztársaság államelnöke volt.

90 éve, 1871-ben e napon halt meg KONSTATYIN USINSZKIJ, az orosz pedagógia egyik megalapozója. Kifejlesztette az elemi iskolai oktatás elméletét s AZ EMBER, MINT A NEVELÉS TÁRGYA c. munkájában a népi iskolázás és nevelés bevezetéséért szállt sikra.

40 éve, 1921-ben e napon halt meg ALEKSZANDR PARHOMENKO, a polgárháború hőse. 1917. óta részt vett a doni ellenforradalmi és a német megszálló csapatok szétverésében, Caricin védelmében és a Vrangel elleni harcokban halt hősi halált.

ÉRDEKES TALÁLMÁNYOK ÉS FELFEDEZÉSEK

AZ ÉPÍTÉSZETBEN A VIZES HABARCCSAL VALÓ VAKOLÁST 1985 évvel ezelőtt, ie. 24-ben VITRUVIUS POLLIO római építész találta fel és erről AZ ÉPÍTÉSZETRŐL c. 10 kötetes munkájában adott hírt.

GIBRALTÁR HEGYFOKÁT 1250 évvel ezelőtt, 711-ben az Afrikából 500 emberével átkelt Tarik arab vezér elfoglalta a nyugati gótoktól (Djebel al Tarik = Tarik hegye). Ezzel kezdődött meg Spanyolországnak az arabok általi meghódítása.

47 évvel ezelőtt, 1914-ben e napon halt meg fiatalon, 30 éves korában Veszprém szülötte, Csikász Imre szobrászművész. Veszprémi alkotásai: a Bakony Szálló falában levő Petőfi-emléktábla, és Batsányi János reliefje a várbeli gimnázium épületén.

*

— **HATSZÁZEZER FORINT** külön állami támogatást kap az idén Veszprém városa a községfejlesztési célok megvalósítására.

— *KÖZÖSEN VISELIK a járás községei a Zircen 2,4 millió forintos költséggel épülő SZTK rendelő beruházási költségeinek 15 százalékát. Az összeg másik részét az állam biztosítja.*

— **FALUVILLAMOSÍTÁSRA** Várvölgy, Kisapáti, Salföld, Sáska, Hegymagas, Raposka, Szentantalfa községekben kerül sor az idén Veszprém megyében. Az összes költség megközelíti az ötmillió forintot.

— **MŰSZAKI HIBÁKAT** találtak — sorozatosan — Horváth Jenő tapolcai építészmérnök magánosok részére készített lakásépítési terveiben. Ezért a megyei tanács javasolta az Építésügyi Minisztériumnak, hogy Horváth Jenőt töröljék a tervezői névjegyzékből.

— **A VÁRPALOTAI SZÉNTRÖSZT vegyesüzeme jelenti: az építési részleg a munkahelyek biztosítása és anyagellátása mellett szakmai tervét december 29-re teljesítette.**

A rádió és televízió műsora

KEDD, JANUÁR 3.

Kossuth-rádió: 8,10: Szórakoztató muzsika. 9,00: A Gyermekrádió műsora. 9,20: Fiatalok Zenei Újsága. 9,40: Operettdalok. 10,00: Lányok, asszonyok. 10,30: Zenekari muzsika. 11,00: Magvetés. Fiatal írók felolvasása. 11,30: Tánczene. 12,10: Régi lemezeinkből. 12,30: Szomszéd népek zenéjéből. — 13,00: Ezüstkalászos gazdatanfolyam. 13,20: Zongoraművek. 13,40: A Gyermekrádió műsora. 14,00: Szputnyikdalok. 14,15: A Gyermekrádió műsora. 15,10: Egy falu — egy nóta. 15,30: Élőszóval — muzsikával. 17,40: Szót kérünk. 18,00: Bartók műveiből. 18,15: A berchtesgadeni sasfészektől a berlini bunkerig. 18,30: Nótaemlékek. — 19,05: Gyári sziréna. 19,25 Renata Tebaldi áriákat, Rosanna Carteri és Giuseppe di Stefano kettősöket énekel. 20,30: A Rádiószínház bemutatója. Apai örökség. 21,40: Magyar szerzők táncdalaiból. 22,15: Mai szemmel. 22,25: Salzburgi Ünnepi Játékok 1960. 22,55: Heine verseiből. 23,25: Könnyű zene.

Petőfi-rádió: 14,15: Könnyű melódiák. 15,10: A kokas. Elbeszélés. 15,30: Beethoven műveiből. 16,05: Elindultam szép hazámból. 16,30: Régi katonadalok. 16,40: Időszerű nemzetközi kérdések. 16,50: Szórakoztató fúvószene. 17,10: Amíg Verdi Othello c. operája éljutott a színpadig. Előadás. — 18,05: Tánczene. 18,30: A sárga kereszt. Regényrészlet. 19,05: Népi muzsika. — 19,33: Ezüstkalászos gazdatanfolyam. 19,55: A Magyar Kamarazenekar hangversenye a stúdióban. 21,05: Táncislákat kezdőknek és haladóknak. — 21,40: Az atomlovag drámája. 22,05: Zenés műsor.

A televízió műsora: 18,00: Iskolások műsora: Száz kérdés száz felelet. Japánországban. 19,00: Szünet. — 19,15: TV-híradó. 19,30: Muzsikáról mindenkinek. A trombitáról és a harsonáról. 19,50: Szünet. 19,55: Légy boldog Irina. Szovjet film.

SZERDA, JANUÁR 4.

Kossuth-rádió: 8,10: Népi muzsika. 8,40: Zongoramuzsika. 9,00: A két Frank története. Novella. 9,20: Könyvnyű zene. 10,10: A Gyermekrádió műsora. 10,30: Napirenden. 10,35: Filmzene. 11,05: A hintó. Rádiójáték. 11,25: Észak mesterdalnoka. 12,10: Tánczene. 13,00: Feltört ugar. 13,20: Szimfónikus táncok. 13,45: Válaszolunk hallgatóinknak. 14,00: Magyar nóták. — 14,34: Mohács. Vers. 14,40: Két Rossini-nyitány. 15,10: Sándor Mátyás. Ifjúsági rádiójáték. 16,02: Tánczene. 16,30: A barátság hullámhosszán. 16,40: Händel: Didur szonáta. 17,15: Szív küldi. 17,50: Gondolat. A Rádió irodalmi hetilapja. 18,30: Operettrészletek. — 19,05: Kerekasztal. 19,20: Liszt-művek. 20,30: Dalida énekel. 21,00: Gyermeknevelés. 21,15: Szimfonikus zene. 23,40: A kis folyó gyöngyei. 23,00: Tánczene. 23,30: Operarészletek. 0,10: Orgonamuzsika.

Petőfi-rádió: 14,15: Bach műveiből. 14,40: Orosz nyelvlecke az általános iskolásoknak. 15,00: Polkák, keringők. 15,25: Operarészletek. 16,05: Elő magyar klasszikusok. 16,47: Operettmuzsika. 17,15: Ismeretterjesztő előadás. 17,30: Zenekari muzsika. 18,05: Könnyű zene. 18,30: Rádióegyetem. 19,05: Téli órák — hasznos mulatságok. — 21,32: Manfred Nitschke: Három bagatell — szvit. 22,05: Kórusmuzsika. 22,20: Közvetítés a Rózsafa-étteremből.

A televízió műsora. 18,15: Hazai tájak. Bakony. Kisfilm. 18,30: A TV ezüstkalászos előadásai. V. Az állatenyésztésről. 19,00: Közvetítés a Jószef Attila Színházból. Szókimondó asszonyság. Vígjáték 3 felvonásban.

Cikkeink nyomán

Ecset a kiló festékhez

A Középdunántúli Naplóban „Egy kiló festék" cím alatt rövid cikk jelent meg, amely kifogásolja a veszprémi műemlékjelző táblák kopottságát, és azok újrafestését javasolja.

Igaza van a cikkírónak. A táblák már valóban nem méltóak a szövegükben jellemzett műemlékekhez. Átfestésükre azonban nem kerül sor, mert az elég gyenge minőségű, és helyenként nem megfelelő szövegű táblákat a közeljövőben sokkal maradandóbb anyagú és vésett feliratú kőtáblákkal cseréljük ki.

A vár bejáratánál levő és a veszprémi vár történetét tartalmazó két hatalmas magyarázó érctábla lényegében elavult. A vár történetét a volt Hősi kapuban berendezett vármúzeum hivatott megvilágítani és emlékekkel, régi metszetekkel, képekkel megmagyarázni.

Dr. Vajkai Aurél
a városfejlesztési bizottság tagja.

Teljesült a dózsavárosiak kívánsága

Még november elején közölte a Napló Farkasréti Mária írását „A dózsavárosi autóbusz utasok kérése" címmel. A cikkben foglaltakat megvizsgáltuk és intézkedtünk. Megkönnyítette a helyzetet, hogy vállalatunk újabb autóbuszokat kapott helyijáratok végzésére, így a dózsavárosi forgalmat a korábbi három helyett most négy busz bonyolítja le. Ezzel lehetővé vált, hogy 15 percenként induljon járat a belvárosba.

December 21-től reggel 6 órától 20 óra 30 percig a dózsavárosi postától minden óra 00 és 30 perckor a Ságvári téren és Völgyhídon át, minden óra 15 és 45 perckor pedig a Jókai utcán át közlekedik autóbusz a Rákóczi térre. A Rákóczi térről minden óra 00 és 30 perckor a Jókai utcán át, minden óra 15 és 45 perckor a Dózsa György út, Völgyhíd, Ságvári téren át közlekedik autóbusz a Dózsavárosba.

Podmaniczky János
64-es AKÖV.

Megoldódik a balatonfüredi vízgond

Még július 6-án jelent meg cikk lapunkban „Javítsák meg az ivóvízellátást a téglagyárakban" címmel. Ennek alapján a megyei népi ellenőrzési bizottság vizsgálatot tartott a megye területén lévő téglagyárakban. A cikkben felvetett hiányosságok kiküszöbölésére tett intézkedésről a Veszprém megyei Téglagyári Egyesülés a következőket írja:

„A feltárt hiányosságok mindkét — veszprémi és balatonfüredi — téglagyárban fennálltak, azonban azok felszámolása — már a NEB vizsgálatát megelőzően — folyamatban volt. Minden gyártelepünk részére 3—3 darab teljesen zárt, és öblítő tartállyal ellátott 6—6 darab ivópoharat, és egy kannát magában foglaló hordozható szekrényt készíttettünk.

A balatonfüredi téglagyár (s egyben az egész község) vízellátása a BIB közbenjárására, nagyösszegű állami támogatással, új források bekötése révén megoldódott. A üzemi fürdő javítási munkálatait a füredi Vegyes Ktsz-nél megrendeltük, a munkát el is végezték.

Ami a veszprémi téglagyárnál a víztároló medence lefedését és a fürdő, öltöző elégtelen kapacitását illeti, felújítást vagy beruházást végrehajtani nem állt módunkban, mert a gyár jövője nem volt biztosítva. Ezt igazolja az a tény, hogy felügyeleti szervünk, az ÉM Téglaipari Igazgatósága elrendelte a gyár 1960. december 31-vel történő leállítását és leszerelését.

Semmi nem változott

Áll a vagonsor Veszprém-külső állomáson, míg a mozdony a másik végére kerül. Ácsorgok a kocsi peronján, mellettem idős néni, iparosasszony kinézésű, macskabundás.

— Itt éltem, mint gyerek — fordul hozzám. — Negyven éve nem jártam erre, de úgy látom, azóta semmi sem változott.

Vád van a hangjában. Én alig ismerem még a várost, nem tudok hát vitatkozni. — Hogy mentsem a helyzetet, tréfára fogom a dolgot:

— De igen, a városi rótermi padokat azóta többször átfestették.

Nem csattan a gyenge vicc, a néni bemegy a kocsiba, ott is elkiáltja panaszát. Itt már társra lel, egy másik asszonyra, aki viszont negyven éve itt él. Meg is indul az érdeklődés, de hogyan? Ahol a néni feneketlen sarat kérdez, ott az asszony betonutat magyaráz. Ahol viskókat idéz, ott új üzemről hall. Ha rétet keres, lakótelep utcáit sorolják neki. És a kedves emlék, az a hosszú földszintes ház? Jaj, az már régen emeletes!

Megy már a vonat, szuszog felfelé a belső állomásnak. Csönd van. A néni kis zsebtükörben igazgatja haját. Arcán a futó izgalom pirossága. Látom, készül az ismerkedésre szülővárosával, „ahol semmi nem változott".

(f)

(2. folytatás)

Többszörös űrrepülő, az Egyesült Űrkutató Központ tudományos munkatársa. De vajon ki lehet az a fiatalember, aki vele érkezett a Fővárosba és a Mars-expedíció tagjaként a rejtelmes bolygó felkutatására készül? Egy pillanat! A repülőtér személyzete éppen most rakja fel az utasok bőröndjeit hét-nyolc fürgemozgású elektromos targoncára. Itt ez a bőrönd a mi barna hajú energikus tekintetű fiatal barátunké. Nézzük csak! Az apró, bőrkeretbe foglalt névcédula mindent elárul: Kovács István, a Magyar Geodéziai Intézet munkatársa, Budapest.

Tehát őt is megismertük.

*

A megérkezés után Sztepán Groncsevics és Kovács Pista helikopterbe szállt, és öt perc múlva az Űrkutató Központ 150 emeletes palotájának tetőrepülőterén landoltak, másik öt perc mulva pedig Alexandr Batalov rázott kezet Sztepán Groncseviccsel és Kovács Pistával a Központ pazarul berendezett elnöki fogadószobájában.

— Nos, fiatal barátom, minden rendben? — kérdezte szinte atyáskodva Batalov. — Remélem, jól utazott, és mindketten meg leszünk majd elégedve egymással...

Kovács Pista zavarban volt egy kicsit, de ezen a zavarán Batalov könnyedén átsegítette.

— Szóval minden rendben, igaz? Akkor ma este tíz órára várom a nagy tanácskozó teremben, ahol megismerkedik az expedíció többi tagjával és közös megbeszélést tartunk. Az egész nem tart tovább egy óránál, aztán — Batalov mosolyogva felemelte a kezét — pihenés, pihenés és újra csak pihenés. Sztepán Groncsevics, kérem, vegye pártfogásba fiatal barátunkat. Az 58. emeleten jelöltük ki a lakosztályát.

Batalov íróasztalán apró csengetéssel hívást jelzett a rádiótelefon.

— Bocsánat — mondotta, miközben újból barátságosan kezetráztak — a sajtófőnök hív. Tehát tíz órakor — fordult újra Pista felé, aki még mindig szótlanul tekintgetett jobbra-balra a gyönyörű fogadószobában, melynek egyik falát hatalmas televíziós vetítővászon uralta.

A rádiótelefon türelmetlenül csengetett. Batalov a készülékhez lépett, elfordította az egyik kapcsolót.

— Tessék, itt Batalov. Ön az, Igor Kuzmics?... Igen, megérkezett... Sajtótájékoztatót? Tizenegykor?... Helyes. Tartsa meg.

Amikor Batalov, az Űrkutató Központ elnöke és Igor Kuzmics, a sajtófőnök befejezték beszélgetésüket, Sztepán Groncsevics és Kovács Pista már az 58. emeleten léptek ki a gyorsliftből, és benyitottak az 589-es számú ajtón, Kovács Pista lakosztályába.

— Nos, fiam, pihenj, és tíz órakor megbeszélés, el ne felejtsd az időpontot... Szervusz, öreg barátod is hazaruccan még öregebb feleségéhez... Szervusz! Holnap találkozunk.

— Viszontlátásra, Sztepán Groncsevics, viszontlátásra!

Halk kattanással csukódott be az ajtó Sztepán Groncsevics mögött. Kovács Pista az órájára pillantott: 9 óra. Egy óra múlva kezdődik a megbeszélés.

A fehér csipkefüggöny mögött rejtőző ablak színes fényeket villantott a szobában, hosszú csíkokat húzva a világoszöld mennyezeten. Lenn, a szédületes mélységben Moszkva szíve lüktetett, a gigászi épületkolosszusban pedig emberek, különleges mechanizmusok, elektronikus automaták, hírközlő, hírgyűjtő osztályok a nagy expedíció előkészítésén dolgoztak.

Kovács Pista gondolatai a múltban kalandoztak. Nem is olyan régen, néhány évvel ezelőtt, amikor a Földön egyre erőteljesebbn győzedelmeskedő új társadalmi rend országainak tudósai összefogtak, egymás után váltak valósággá az űrhajózás csodálatos távlatai. Több ezer szovjet, magyar, lengyel, német, csehszlovák és sok más ország tudósának közös munkája alapozta meg ezt a nagy Mars-expedíciót is.

Kimondhatatlan izgalom vibrált a fiatal magyar geológus szívében. Pjotr Zsukovról sokat hallott már, öreg űrhajósnak számít a „szakmában", ahogy humorosan mondják barátai, ismerősei, — ő lesz a parancsnok. Mihail Remizov, a Központ tervező főmérnöke — a parancsnokhelyettes — már 50 éves. Ő tervezte a Kozmoszplánt, a Mars-expedíció űrhajóját.

— Biztosan bogaras ember — mosolygott magában Pista — a tervezők mind ilyenek. Egy kicsit bogarasak, egy kicsit fantaszták... Nem ismerte személyesen Mihail Remizovot, de annál jobban Grigorij Donszkovot, az Űrkutató Központ televíziós osztályának tudományos munkatársát.

(Folytatjuk)